

Der bliver nu lagt op til at udvide samarbejdet til også at omfatte Arktis, og det hilser vi meget velkommen i SF. Sådanne aktiviteter og et sådant engagement forpligter også i fremtiden, og i den forbindelse ville det være flot, hvis Danmark kunne være med til at give samerne mulighed for at blive repræsenteret i Nordisk Råd. Det har jo gennem mange år været et stærkt ønske fra samernes side, men endnu er det ikke imødekommet.

Når vi taler om det nordiske samarbejde, skal vi jo også huske på, at Island, Færøerne og Grønland under alle omstændigheder står uden for EU-samarbejdet.

Jeg vil dernæst gøre nogle bemærkninger om budgettet. Sådant helt overordnet er det jo meget positivt, at budgettet er udvidet med godt 50 mio. kr., og det kan man da sige er et kontant udtryk for, at det nordiske samarbejde skal oprioriteres.

I SF er vi enige i, at udvidelsen skal gå til aktiviteterne i nærområderne. Det er godt, at der er sket en udvidelse, så samarbejdet ikke alene omfatter de tre baltiske lande, men nu også Skt. Petersborg-regionen, Barentsregionen og Kaliningrad. Vi er også enige i, at de nye indsatsområder på ingen måde vil betyde en nedprioritering af arbejdet i de tre baltiske lande; i den forbindelse lægger vi vægt på en videreførelse af de tre nordiske informationskontorer i Estland, Letland og Litauen.

Når pengene så i øvrigt skal fordeles, har vi bemærket, at det er foreslået, at der uændret skal være 33 mio. kr. til miljøet, men vi mener, at der er behov for flere penge til miljø- og energiområdet. Der er i høj grad behov for penge til at følge den arktiske konference, der blev afholdt i Island, op. Der er også fortsat brug for initiativer, der kan øge atomsikkerheden i Norden og Nordens nærområder, og også for aktiviteter i forbindelse med Nordøsamarbejdet og Østersøsamrådet. Kort sagt: Vi så meget gerne, at vi fik flere penge til miljøområdet.

Der er også behov for flere penge til ligestilling. Vi har bemærket, at kontoen er mere end halveret. Det er efter vores opfattelse et meget dårligt signal som opfølgning af Nordisk Forums store kvindekongress i Åbo. Netop ligestillingen er på dagsordenen for sessionen, og her i Danmark har vi et stærkt behov for at få gjort en ekstraordinær indsats på det område. Vi kan efter min opfattelse hente megen inspiration fra de øvrige nordiske lande, som er nået meget længere end os. Det er derfor meget vigtigt, at

der fortsat er midler til fællesnordisk erfaringsudveksling på det område.

Som afslutning vil jeg gerne sige, at vi håber, at ministeren vil være lydhør over for omprioriteringer til fordel for både miljø og ligestilling.

Aage Brusgaard (FP):

Jeg vil også gerne starte med at sige tak til ministeren for redegørelsen.

Som vi vel kunne forvente, omhandler næsten hele redegørelsen EU-forholdet og afstemningen i de nordiske lande. Ministeren mener, at debatten på Nordisk Råds efterårssession i Tromsø næsten udelukkende vil komme til at dreje sig om EU.

Fremskridtspartiet finder, at redegørelsen i år om det nordiske samarbejde indeholder flere positive og realistiske elementer og også flere, end vi er vant til fra en ministers hånd; det er altså en ros til vores nuværende minister for området.

Det er ret positivt, at ministeren og regeringen direkte skriver i redegørelsen, at man i hvert fald vil prøve at overveje at undgå dobbeltadministration i EU og Nordisk Råd. Fremskridtspartiet har rent faktisk i flere år efterlyst et forenklet og mindre bureaukrati.

Ministerens skriver også lidt om, at man i stedet udvikler et mere smidigt udformet samarbejde med myndighederne i de nordiske lande. Myndighederne må jo så være ministrene, og Fremskridtspartiet forventer da også ligesom ministeren, at der kan ske forenklinger. Vi håber så, at det kan medføre formindskede udgifter. Det er jo som regel sådan, at når en virksomhed rationaliserer, kommer der mindre udgifter ud af det, og vi siger egentlig også til kommunale og amtslige organer, at der skal finde rationaliseringer sted; vi kan f.eks. tage vores hjemlige DSB.

Men det er, ligesom man ikke er gået samme vej i Nordisk Råd. Man vil godt prøve at finde nogle steder, hvor tingene kan gøres nemmere, men man vil altså ikke spare på udgifterne.

Ministerens nævner i redegørelsen, at kultur, forskning og uddannelse er prioriteret højt, og det må nok siges at være rigtigt, idet det jo er vedtaget, at kulturbudgettet skal forøges med 50 pct. Men hvis regeringen tror, at fordi der gives flere penge til kulturen, skabes der også automatisk en fælles nordisk kultur, tror jeg, at regeringen tager fejl. Kultur er noget, der kommer fra det enkelte menneskes hjerte; kultur er ikke noget, vi sådan bare kan smide nogle penge i og så tro, at den blomstrer.